

Sociolog Hampl: Narušování a zpochybňování pohlavní identity dětí by mělo být trestáno jako znásilnění

- CZ24 News | 2. července 2021

Narušování pohlavní identity má na dětskou psychiku srovnatelné dopady jako sexuální zneužívání a podle sociologa Petra Hampla by zpochybňování pohlavní identity dětí mělo být trestáno jako znásilnění. V rozhovoru komentoval názorový střet mezi Evropskou unií a maďarským premiérem Viktorem Orbánem: „Unijní mocipáni si nemyslí, že by mezi nimi a maďarskými hospodynkami byla rovnost, že by se mohli navzájem tolerovat. Cítí se být v pozici, kdy mohou komukoliv cokoliv nařídít a kdy mohou zničit život kohokoliv,“ řekl mimo jiné.

Deklaraci proti Maďarsku, které schválilo nový zákon zakazující školám a médiím ukazovat dětem obsah s homosexualitou, podpořila více než polovina států. Maďarský premiér Viktor Orbán pak v samizdatovém dopise napsal, že neoliberální demokraté však považují sexuální výchovu dětí za právo rodičů: „Bez jejich souhlasu nemůže hrát roli ani stát, ani politické strany, ani nevládní organizace, ani duhové aktivisté.“ Jak tento spor mezi Evropskou unií a Maďarskem vnímáte?

Dobrá strategie si vybírá čas a místo střetnutí. A Viktor Orbán je dobrý strateg. Usoudil, že je správný

okamžik na přímou konfrontaci, a má ji. Kdyby šlo jen o sexuální výchovu, mohl to prosadit nějakou nenápadnou vyhláškou. Proti němu stojí politicky korektní úředníci a politici, neschopní jakéhokoliv koncepčního myšlení. Reagují naprosto mechanicky a předvídatelně. Viktor Orbán si je vychutnává.

Ti lidé zjišťují, že vlastně nemohou dělat nic. Napadnout Maďarsko vojensky? S těmi posledními pěti tanky, co jsou v Německu funkční? Zastavit dotace? Vždyť by to poškodilo především úzkou vrstvu maďarských kolaborantů. Mohou tak nanejvýš osvětlovat stadiony a běhat s transparenty. I když mají samozřejmě v záloze ještě jedno velmi tvrdé opatření. Mohou nechat vyrobit protimaďarská mávátka. Skutečnými poraženými jsou ale Orbánovi odpůrci v Maďarsku. Celá ta záležitost naplno odkrývá, že nestojí na straně maďarského lidu, nýbrž na straně jeho nepřátel. Že jsou pátou kolonou. A ještě něco, všimněte si, jak reagovaly nadnárodní korporace.

Jak reagovaly?

Právě že nijak! V České republice masivně podporují anticivilizační tendence. Nutí své zaměstnance nosit duhové čelenky a účastnit se multikulturních školení. Financují různé průvody deviantů. Píší vládě nátlakové dopisy, že musí zavést homosexuální manželství. Neustále od nich slyšíme, že kohosi diskriminujeme. Pobočky těch stejných korporací – mnohdy řízených stejnými manažery – se v Maďarsku neodvážejí ani ceknout. Protože proti korporátním slečinkám a cukroušům stojí chlap.

„Chceme-li udržet Evropskou unii pohromadě, musí liberálové respektovat práva neoliberalů,“ napsal také Orbán. Tkví podle vás problém ve vzájemné netoleranci názorů?

O toleranci se může mluvit mezi rovnocennými partnery. Jenže unijní mocipáni si nemyslí, že by mezi nimi a maďarskými hospodynkami byla rovnost, že by se mohli navzájem tolerovat. Cítí se být v pozici, kdy mohou komukoliv cokoli nařídít. Kdy mohou kdykoliv zničit život kohokoliv. Kdy mohou s lidmi zacházet jako se stavebním materiálem. A Orbán najednou mluví o toleranci rovnoprávných. Jenže oni nemají ani tu odvahu říct, že rovnoprávnost neuznávají. Další body pro maďarského premiéra.

Je třeba seznamovat děti s homosexualitou, možností operací kvůli změně pohlaví a celkové problematikou LGBT na základních školách? A co na středních?

Když jsem já chodil do školy, tak nám soudružka učitelka i rodiče řekli, že si máme dávat pozor na cizí lidi, nikam s nimi nechodit a nenechat na sebe sahat. To úplně stačilo. To, že existují pánové, kteří jsou na kluky, to jsme se postupně dozvídali. A nijak nám to zpoždění nevadilo. Ten model fungoval výborně. Jeho jediným problémem bylo, že nepřinášel dost příležitostí pro aktivisty, neziskovky a speciální experty.

Nakonec homosexualita ještě není to úplně nejhorší. Dnes už existují jednoznačné doklady o tom, že když děti nedostanou prostor, aby si mohly vytvořit zdravou pohlavní identitu, když je ono kluk – holčička od útlého věku narušováno, vede to k příšerným psychickým problémům. Celoživotním. A to nemluvím o těch tragických případech, kdy jsou děti vmanipulovány do změny pohlaví, aktivisté do nich cpou hormony, blokátory puberty a tak dále, pak přijde kastrace... a po pár letech se zjistí, že to byl omyl a tělo se operativně předělává zase nazpět. Překvapivě tím jsou mnohem víc ohroženy holčičky. Jsou konformnější, důvěřují dospělým, nechávají se snadněji manipulovat. Ale i mimo tyhle nejextrémnější případy je zřejmé, že narušování pohlavní identity má na dětskou psychiku

srovnatelné dopady jako sexuální zneužívání. Zpochybňování pohlavní identity dětí by mělo být trestáno podobnými sazbami jako znásilnění.

Svět se v tomto smyslu velmi mění. Ačkoliv sexuální menšiny tvoří jen několik procent populace, jejich téma se - i podle médií - zdá jedním z těch hlavních. Jak to?

Nikdy nejde o tu menšinu, ale o ty, kdo se na tom snaží vydělávat. A to je obrovská skupina aktivistů, politiků, novinářů a dnes už i korporátních manažerů, pro které je to zdrojem zisku a moci. Ať budou menšinám přidělena jakákoliv práva či výhody, nemohou se zastavit, protože potřebují vykazovat činnost. Každý rok si musí vymyslet něco nového. A jsou tak silní, že je nikdo nedokáže zastavit.

Vedle toho začal fungovat jiný faktor. Nic nejsi, nic neumíš, nic jsi nedokázal, jsi líný budižkničemu? Tak si vymysli novou pohlavní identitu. To stačí k cestě nahoru, protože to mnoha jiným umožní požadovat rozpočet na boj za tvá práva. Připomínám třeba pirátského aktivistu Jirku Hejduků, který by byl zoufalec i v rámci té strany - kdyby se nezačal cítit Georgií Hejdukovou. Teď je obdivován a šikanuje široké okolí.

Souhlasíte s těmi, kterým se nelíbí postupné prosazování LGBT komunit? Tedy v počátcích chtěli například jen registrované partnerství či některá práva, dnes už to má být manželství či adopce dětí. Zacházejí příliš daleko?

Měli bychom akceptovat, že svět se mění a že se vyvíjejí i vzorce chování. Konec konců i monogamní manželství bylo kdysi inovací. Nikdo z biblických patriarchů nevystačil s jedinou manželkou. Ale musí to mít přirozený průběh. Někdo něco zkusí, moc o tom raději nemluví, a pak se ukáže, že to nebylo ono. Po čase někdo zkusí něco jiného. Pak někdo udělá něco, co je pokládáno za skandální. Pak další lidé zjistí, že jim to taky tak vyhovuje. Nebo zjistí, že jim to naopak zkomplikovalo životy. To je neustálý, dlouhodobý proces.

Jenže tenhle přirozený pohyb je nahrazován brutálními zásahy, cenzurou a pronásledováním odpůrců. Lidé nemají možnost pomalu testovat, co jim vyhovuje, a co nikoliv. Nejde se cestou jednotlivých případů, ale masivních změn tlačených změnami zákonů a inkvizičními tribunály. Samozřejmě že to zašlo příliš daleko! A to už je připraven další dlouhý seznam požadavků. Příslušné evropské sdružení už například začalo pracovat na komerční výrobě dětí na míru.

Má, nebo nemá pravdu Viktor Orbán v tom, že rozhodnutí ve výchově dětí by měli dělat rodiče? Tedy že o výchově německých dětí rozhodují němečtí rodiče a o výchově těch maďarských zase Maďaři? Znamená tlak Evropské unie, že o maďarských dětech nyní rozhodují Němci, Francouzi a jiné státy, jak se Orbán domnívá?

Rozhodně by to mělo být tak, že se o výchově německých dětí rozhoduje v Německu a maďarských dětí v Maďarsku. Rodiče by rozhodně měli mít zásadní roli. Ale nedělejme si iluzi, že je možné omezit jiné vlivy. Děti chodí do školy. Děti tráví čas na internetu. Děti mluví se svými vrstevníky. Vždy jde o celou kombinaci vlivů. Připomínám, že Maďarsko není rigidně náboženská země. Je to například jedno ze světových center pornografie. Maďarská společnost žije svobodně. Ale současné útoky na psychiku dětí přesahují všechny meze. Jestliže chtějí Němci spáchat kolektivní sebevraždu, proč by ji

měli páchat i Maďaři?

Předseda nizozemské vlády Mark Rutte prohlásil, že pro Maďarsko už není v Evropské unii místo. Mělo by Maďarsko opustit Evropskou unii?

Rozhodně to je v zájmu obyvatel Maďarska. Ale věřím, že to udělají, až oni budou chtít a až to bude nejvýhodnější pro ně.

Petr Janyška pro server Deníkreferendum.cz napsal, že výzvou k opuštění Evropské unie bylo prolomeno určité tabu: Tedy pokud tu nechceš být, odejdi. Jde o prolomení tabu?

Tabu? Slovo tabu znamená, že je něco naprosto nemyslitelného. V situaci, kdy vlády prosazují státem financované kastrace dětí a kdy metropolemi defilují průvody zástupců těch nejbizarnějších sexuálních výstředností, existuje ještě nějaké tabu? Myslitelné je všechno. Možné je cokoliv. Když tohle rozpoutáte, nemůžete to omezit na oblast sexuality. Zůstalo vlastně jedno jediné tabu – postavit se proti zájmům nové aristokracie jako sociální vrstvy.

A není sám, portugalský premiér řekl, že Maďarsko může spolupracovat s Evropskou unií čistě na základě ekonomických vztahů tak, jako Švýcarsko nebo Norsko. Co takový návrh, i třeba po odchodu Velké Británie z Evropské unie, vlastně ukazuje?

Podle mě to ukazuje zoufalství. Na jedné straně nechtějí žádnou zemi pustit a jsou schopni téměř čehokoliv – šikanovat, trestat, komplikovat, dělat nejrůznější obstrukce. A na druhé straně nedokážou snášet zemi, která po nich chce, aby dodržovali svá vlastní pravidla. Mají diplomatické školy, ale neumí vyjednávat. Mají k dispozici týmy profesionálů, ale nejsou schopni vymyslet dlouhodobou strategii. Mají k dispozici tajné služby, ale neumí se orientovat v dění. Teď už jen zbývá, aby se pan premiér demonstrativně rozplakal.

Objevila se úvaha, že deklaraci proti Maďarsku podpořily jen země západní a Pobaltí. Ty východní včetně České republiky nikoliv, a tak Východ zaostává v lidsko-právním směru. Kází „zaostalý“ Východ soudržnost západním státům Evropské unie?

Ano, slovo „zaostalý“ to dobře vyjadřuje. Zaostáváme. Pokus ministryně Jany Maláčové nacpat zpochybňování pohlaví do mateřských školek neprošel. V Praze můžete vyjít na ulici, aniž by vás někdo podržl s výkřikem Alláh Akbar. Nicméně posouvá se to. Doháníme. A pokud se stane premiérem Ivan Bartoš (předseda České pirátské strany, pozn. red.), může dojít na ono slavné: Nejen dohnat, ale předejít.

Jde o vodu na mlýn kritikům Evropské unie ve smyslu, že Brusel zachází příliš daleko a zasahuje do práv národních států?

Tady neprobíhá žádná diskuse, jestli Brusel nezachází příliš daleko. V dnešní diskusi jde přece o to, že jedna strana tvrdí, že národní státy mají být úplně zrušeny a národy zničeny, druhá strana tvrdí,

že národní státy mají být zachovány. Vzpomeňte si třeba na pirátskou europoslankyni Gregorovou, která se hlásí k tomu, že chce jednou být místodržící v České republice. Z jejich pohledu je to správné. Stejně jako je z jejich pohledu správné, aby unie přidělovala migranty, vypisovala nové daně, určovala, čím můžeme topit, nechávala zavírat nesouhlasící lidi do vězení a cokoliv dalšího.

Český prezident Miloš Zeman se v Partii CNN Prima NEWS vyjádřil o transgenderových osobách. Pokud si podle prezidenta někdo nechá operativně změnit pohlaví, tak se „dopouští trestného činu sebepoškozování“ a transgender lidé jsou mu „bytostně odporní.“ Okamžitě se strhla bouře kritiky směrem k prezidentovi. Provokuje Miloš Zeman? Nadsazuje své komentáře záměrně, protože ví, co přijde?

Ano. Je to jeho styl. Ale v tomto případě je to vyjádření na místě. Když někdo se neustále vystavuje v médiích, neustále obtěžuje ostatní a neustále se dožaduje speciálních výsad, tak protistrana snad může říct, že je jí to odporné. Co jiného? Rozhodně tím prezident nemůže ztratit. Většina české veřejnosti má sexuálních aktivistů plné zuby.

A účastnili by se dnes lidé demonstrace heterosexuálů, jak o ní také mluvil prezident, kterou by býval svolal v mladším věku?

Jak se ukazuje v poslední době, rozhoduje vlastnictví médií. Pokud vám patří velká média a můžete zaplatit celebrity, dostanete bez problémů statisíce lidí na Letnou a ti lidé ani nebudou vědět, kvůli čemu tam jdou. Takže na oslavu normálnosti by ten milion bez problémů přišel.

Jenže Miloš ta média nevlastní. Ani nikdo jiný, kdo by chtěl takovou akci uspořádat. Já za Sdružení bílých heterosexuálních mužů a jejich obdivovatelek mohu slíbit, že určitě něco uspořádáme. Bude to malé, protože se o tom dozví jenom pár našich přátel, dál náš vliv nesahá. Nebudou tam profláklé celebrity, protože jim neumíme zajistit kšefty z České televize ani ze státního fondu české kinematografie. Samozřejmě požádáme pražský magistrát o dotaci a samozřejmě ji nedostaneme. Ale věřím, že nám pan prezident poskytne záštitu.

Zdroj: parlamentnilisty